



FRIDTJOF NANSENS INSTITUTT
THE FRIDTJOF NANSEN INSTITUTE

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo

Deres ref.: 200202840

Vår ref.:

Sted/dato: Lysaker 12.08.04

Høringsuttalelse til forslag til lov om kvotehandel med klimagasser.

Vi viser til forslag til lov om kvotehandel med klimagasser som ble sendt på alminnelig høring 28. juni i år.

Fridtjof Nansens Institutt (FNI) vil påpeke viktigheten av at Norges virkemidler for å redusere utslippene av klimagasser legger til rette for at Norges Kyotoforpliktelse kan nås til tross for den politiske usikkerheten som er knyttet til protokollens ikrafttredelse. I så måte anser FNI innføringen av et kvotesystem for klimagassutslipp som per i dag ikke er underlagt virkemiddelbruk, som et skritt i riktig retning.

Uklart ambisjonsnivå

FNI vil påpeke at det for å styrke systemets legitimitet bør legges opp til et ambisjonsnivå for kvotesystemet som sikrer utslippsreduksjoner som ellers ikke ville forekommet. Av høringsnotatet går det fram at klimagassutslippene fra prosessindustrien utenom gassraffinerier og anlegg for ilandføring av gass og olje ikke skal overskride 13,5 millioner tonn i 2007. Dette innebærer i følge Miljøverndepartementet en reduksjon på 6 prosent i forhold til gjennomsnittlige utslipp i årene 1998-2001. Siden det ikke oppgis hva som ville vært forventet utslippsnivå i 2007 uten et kvotesystem, er det vanskelig å vurdere hvorvidt dette ambisjonsnivået faktisk innebærer tilleggsreduksjoner av utslipp. Det er for øvrig heller ikke spesifisert hvor ambisjonsnivået skal ligge for utslipp fra gassraffinerier og ilandføringsanlegg for gass og olje, men det totale antallet kvoter skal fastsettes av Kongen på et seinere tidspunkt. Samlet innebærer dette at det i forbindelse med høringen av lovforslaget ikke er gitt klare signaler om hvor store utslippsreduksjoner innføringen av kvotesystemet faktisk vil medføre.

Tilknytning til EUs kvotesystem

Hensynet til å sikre tilstrekkelig likviditet i det begrensede norske markedet tilsier at det er hensiktsmessig å søke å knytte det norske kvotesystemet opp mot EUs system. En slik tilknytning er også viktig siden EUs kvotesystem vil kunne fortsette å virke selv om Kyotoprotokollen ikke skulle tre i kraft. Det er imidlertid ikke betryggende at en slik kopling mellom Norges og EUs system ikke er på plass bare et halvt år før kvotesystemets oppstart. Det framgår av høringsnotatet at regjeringen vil forhandle med EU kommisjonen om en tilknytning gjennom kvotedirektivets artikkel 25, men at forhandlingene ikke er ferdige. Notatet omtaler imidlertid ikke hva som vil skje i en eventuell situasjon hvor man ikke kommer til enighet med EU kommisjonen om en tilknytning i henhold til kvotedirektivets

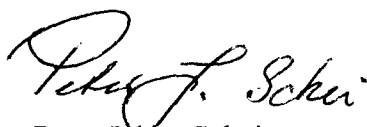
artikkel 25. Gitt den usikkerhet som alltid vil være knyttet til utfallet av slike forhandlinger, bør alternative tilknytningsformer diskuteres.

Det foreslåtte kvotesystemet for perioden 2005-2007 er i stor grad tilpasset EUs kvotesystem. Med unntak av nivået på straffegebyret er det imidlertid noe uklart hvorvidt det legges opp til den samme tilpasningen til EU -systemet også i perioden fra 2008. Av hensyn til en forutsigbar virkemiddelbruk bør også dette diskuteres og klargjøres mer eksplisitt fra myndighetenes side.

Kvoteallokeringen

I henhold til artikkel 9 i kvotedirektivet skal EUs medlemsland utarbeide nasjonale allokeringer som så sendes på offentlig høring. Som kjent er denne prosessen nå i slutfasen. Av Miljøverndepartementets høringsnotat framgår det at man i det norske systemet legger opp til en mer lukket allokeringssprosess ved at beslutningen om det totale antallet kvoter foreslås lagt til Kongen. Det betyr at et av kvotesystemets sentrale elementer ikke vil være gjenstand for offentlig høring. Opplegget for tildeling av kvoter avviker i så måte fra EUs tildelingsform selv om det i Miljøverndepartementets høringsnotat heter at "det legges opp til at Norge skal følge EU når det gjelder prinsipper for tildeling av kvoter for perioden 2005-2007". Det er imidlertid vanskelig å se at dette er tilfelle når man på norsk side ikke legger opp til et system hvor det utarbeides allokeringer som sendes på offentlig høring. For å sikre allmennheten mulighet til å komme med innspill til kvotemengde og kvotetildeling, ville et system med nasjonale allokeringer som sendes på offentlig høring være å foretrekke framfor det systemet som lovforslaget legger opp til.

Med vennlig hilsen
for Fridtjof Nansens Institutt



Peter Johan Schei
Direktør